

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз 103/2015
02.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље О.Ђ. из К., чији је пуномоћник З.Л., адвокат из К., против тужених М.Б. и Р.С., обоје из К., чији је заједнички пуномоћник Г.А.Б., адвокат из К., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за заштиту законитости изјављеном против пресуде Основног суда у Крушевцу П 3179/10 од 25.06.2013. године, у седници одржаној 02.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужених изјављен против пресуде Основног суда у Крушевцу П 3179/10 од 25.06.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 3179/10 од 25.06.2013. године обавезани су тужени да тужиљи солидарно плате на име накнаде штете 76.200,00 динара са каматом од 18.02.2012. године; ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка од 216.420,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 120/14 од 12.06.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 3179/10 од 25.06.2013. године.

Дописом ГТ I бр. 600/14 од 24.06.2015. године Републичко јавно тужилаштво обавестило је Основни суд у Крушевцу и подносиоце предлога да није поднет захтев за заштиту законитости.

По добијању обавештења Републичког јавног тужиоца, тужени су изјавили захтев за заштиту законитости против пресуде Основног суда у Крушевцу П 3179/10 од 25.06.2013. године због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 7. и 12. Закона о парничном поступку, а из образложења захтева произлази да је изјављен и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости на основу члана 421. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да изјављени захтев није дозвољен.

Чланом 417. Закона о парничном поступку, прописано је да јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона.

Закон о парничном поступку у члану 361. став 2. тачка 5. прописује да битна повреда одредаба парничног поступка увек постоји ако је противно одредбама овог закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3.). Чланом 3. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да суд неће дозволити располагања странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.

Закон о парничном поступку у члану 418. прописује да уколико јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости у роковима предвиђеним законом, странка која је поднела предлог, овлашћена је да у року од 30 дана од дана пријема обавештења да јавни тужилац неће изјавити захтев за заштиту законитости сама изјави овај правни лек.

Међутим, ценећи разлоге истакнуте у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је утврдио да се овај ванредни правни лек изјављује због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Обзиром да захтев за заштиту законитости није изјављен из разлога који је прописан чланом 417. Закона о парничном поступку, то значи да захтев тужених није дозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 421. став 2. у вези члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**